WÓJT GMINY ŻURAWICA
ul. Ojca Św. Jana Pawła II 1
37-710 Żurawica

Żurawica, dnia 12-04-2017r.

FP.3120.2.2017.VIII

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Żurawica na podstawie art. 14j §1 i §3 w związku z art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 201 z późn. zm.)

postanawia

uznać za nieprawidłowe stanowisko Podatnika wyrażone we wniosku złożonym przez w dniu 13 marca 2017r. o interpretację przepisów prawa podatkowego co do podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 marca 2017 r. (data wpływu do tut. urzędu 13 marca 2017r.), zgodnie z art. 14b ustawy Ordynacja podatkowa, Podatnik zwrócił się o interpretację indywidualną prawa podatkowego w zakresie następującego pytania:

- W jaki sposób Wnioskodawca powinien określić podstawę opodatkowania elektrowni wiatrowej podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r.?

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe

. jest polskim rezydentem podatkowym w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest prowadzenie projektów związanych z energetyką wiatrową w Polsce. Podatnik jest właścicielem farmy wiatrowej zlokalizowanej na terenie Gminy Żurawica.

Wnioskodawca zaznacza, że elektrownie wiatrowe nie figurują w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych Spółki jako samodzielne środki trwałe, od których byłyby dokonywane odpisy amortyzacyjne zgodnie z Ustawą o CIT. W ewidencji ujęto środki trwałe, których wartości początkowe obejmują swym zakresem m.in. części budowlane elektrowni wiatrowych (tj. fundament i wieżę), jak i urządzenia służące do wytwarzania energii elektrycznej – urządzenia wiatrowe.

Jednocześnie Wnioskodawca podkreśla, że w przypadku należących do Spółki urządzeń wiatrowych, w ich wartości początkowej ustalonej dla potrzeb amortyzacji zostały skapitalizowane nie tylko wydatki na wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Na wartość początkową urządzeń wiatrowych składają się także wydatki Spółki na inne elementy i infrastrukturę towarzyszącą. Mogą to być przykładowo:

oprogramowanie, które monitoruje działanie oraz pozwala kontrolować pracę urządzenia wiatrowego, wyciągarka łańcuchowa, bądź oświetlenie w turbinie.

Spółka zaznacza, że w sensie konstrukcyjnym zespół prądotwórczy (w tym gondola), do której jest przytwierdzony wirnik i zespół łopat stanowi ruchomy element elektrowni wiatrowej. Zespół prądotwórczy wraz z gondolą został połączony z wieżą mechanizmem obrotowym, zamontowanym pomiędzy szczytem wieży a zespołem prądotwórczym z gondolą, który jest również wykorzystywany do sterowania ruchem obrotowym gondoli.

Wnioskodawca podkreśla, że całość zespołu prądotwórczego, wraz z gondolą jest elementem, który podlega łatwej wymianie bez uszkodzenia czy uszczerbku dla konstrukcyjnych części elektrowni, czyli wieży i fundamentu, jak również dla ich funkcjonalności.

Wieża natomiast jest stalowym elementem konstrukcji elektrowni wiatrowej posadowionym na fundamencie. Poza spełnieniem funkcji konstrukcyjnej dla zespołu prądotwórczego z gondolą, umieszczonego na jej szczycie, wieża zawiera również drabinę i windę, które umożliwiają dostęp do gondoli w celu jej obsługi i naprawy.

W związku z powyższym, Wnioskodawca zgłaszał do końca 2016 r. do opodatkowania jako budowle w szczególności wieże i fundamenty elektrowni wiatrowej, a za podstawę opodatkowania uznawał, ich wartość początkową dla potrzeb amortyzacji CIT bez pomniejszania jej o wartość odliczonych odpisów amortyzacyjnych.

W związku ze zmianą przepisów, od 1 stycznia 2017 r. Wnioskodawca ma wątpliwości czy opodatkowanie podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowej, należącej do Spółki powinno wzrosnąć z uwagi na konieczność opodatkowania jako budowli, wszystkich elementów składających się na Elektrownię Wiatrową, a nie tylko jak dotychczas jej części budowlanych tj. wieży i fundamentów. Wnioskodawcy znane są stanowiska, wskazujące na to, że powyższa zmiana nastąpiła od 1 stycznia 2017 r.. Wnioskodawca w całości się z tym nie zgadza i stoi na stanowisku, że opodatkowanie podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. powinno zostać niezmienione w odniesieniu do elektrowni wiatrowych.

Stanowisko Wnioskodawcy

Podatnik uważa, że do określenia podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości nowej budowli Elektrowni Wiatrowej będzie musiał zastosować art. 4 ust. 5 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i określić wartość budowli na dzień 1 stycznia 2017 r.

Powyższe stanowisko Wnioskodawca uzasadnił następującymi argumentami

Wnioskodawca w uzasadnieniu zaznacza, iż w przypadku konieczności przyjęcia podejścia o zmianie opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, wykaże w deklaracji na podatek od nieruchomości za 2017 r. nową budowlę, która do tej pory nie była deklarowana do opodatkowania. W związku z tym powstaje pytanie, w jaki sposób należy opodatkować tę nową budowlę.

Zgodnie z ogólnymi zasadami, stosowanymi do tej pory przez Wnioskodawcę, zawartymi w art. 4 ust. 1 pkt. 3 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych: „dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 – wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego".

Jednocześnie, zgodnie z art. 4 ust. 5 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – „jeżeli

od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt. 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego".

Wnioskodawca podkreśla, że dokonuje odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych. Jednocześnie, Spółka zaznacza, że nie posiada w swoich księgach podatkowych Elektrowni Wiatrowej jako samodzielnego środka trwałego. W związku z powyższym do tej pory nie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od tak rozumianej budowli i nie będzie ich dokonywała w dalszym ciągu, natomiast będzie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od pojedynczych środków trwałych, które zostały ujawnione w księgach podatkowych.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, Wnioskodawca uważa, że podstawę opodatkowania dla Elektrowni Wiatrowej powinien określić na poziomie jej wartości rynkowej, określonej, zgodnie z art. 4 ust. 5 w zw. z art. 6 ust. 1 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na dzień powstania obowiązku podatkowego, tj. na dzień 1 stycznia 2017 r.

Ponadto, Wnioskodawca w uzasadnieniu swojego stanowiska oraz w opisie zdarzenia przyszłego podkreśla, iż Spółka poniosła wydatki na elementy składowe elektrowni wiatrowej, które w rozumieniu nowych przepisów nie stanowią części Elektrowni Wiatrowej, a które zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami nie zostały wyodrębnione i ujawnione w rejestrze jako osobne środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne. Spółka stwierdza, że nie jest możliwe określenie wartości elementów składających się na Elektrownię Wiatrową w inny sposób niż poprzez wycenę wartości rynkowej.

W tym stanie rzeczy Wnioskodawca wniósł o potwierdzenie, że zaprezentowane przez niego stanowisko i rozumienie treści przepisów w odniesieniu do przedstawionego przez niego pytania jest prawidłowe.

Stanowisko organu podatkowego w sprawie przedstawionego stanu faktycznego

Po analizie stanowiska Wnioskodawcy, w świetle obowiązującego od 1 stycznia 2017 r. stanu prawnego, Wójt Gminy Żurawica w ramach swej właściwości, przy zastosowaniu art. 2a ordynacji podatkowej, uznaje stanowisko zaprezentowane we wniosku z dnia 7 marca 2017 r. za nieprawidłowe, bowiem opiera się na błędnej interpretacji obowiązujących przepisów prawnych.

Zdaniem tutejszego organu podatkowego z początkiem 2017 r. w następstwie zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zmianie uległy zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych.

Według stanu prawnego obowiązującego od 1 stycznia 2017 r. na przedmiot opodatkowania budowli w postaci elektrowni wiatrowych składają się zarówno jej części budowlane, jak i niebudowlane. Powyższe stwierdzenie opiera się na definicji elektrowni wiatrowej zawartej w art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, zgodnie, z którą składa się na nią co najmniej fundament, wieża oraz elementy techniczne takie jak: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Definicja ta prowadzi do stwierdzenia, iż elektrownia wiatrowa jest budowlą niejednorodną, stanowiącą zespół składników funkcjonalnie i technicznie ze sobą powiązanych.

W konsekwencji powyższego przy ustalaniu podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej od 1 stycznia 2017 r., należy wziąć pod uwagę fakt, iż nie stanowi ona jednego środka trwałego ujętego w klasyfikacji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, natomiast amortyzacji podlegają poszczególne jej elementy lub zespoły tych elementów. Sytuacja ta nie ma jednak wpływu na ustalenie podstawowej zasady, którą należy się kierować, przy określaniu podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej w podatku

od nieruchomości, gdyż podatek ten jest ustalany od wartości budowli, a nie od środka trwałego.

Zaznaczyć tu należy, iż wprowadzone zmiany w prawie budowlanym nie mają wpływu na zasadę określania podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej dla celów podatku od nieruchomości, a jedynie wpłynęły na przedmiot jej opodatkowania. Zasada jaką należy się kierować, przy określaniu podstawy opodatkowania elektrowni wiatrowej opiera się na stwierdzeniu, iż przedmiotem amortyzacji w przypadku elektrowni wiatrowej są jej poszczególne elementy, a nie jeden środek trwały.

W związku z powyższym podstawa opodatkowania elektrowni wiatrowej od jej elementów budowlanych powinna być ustalana, tak jak dotychczas zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, tj. dla budowli i ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6, podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi ich wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, nie pomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Identycznie będzie w przypadku wszystkich elementów niebudowlanych, tj. wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Natomiast wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego, będzie stanowiła podstawę opodatkowania dla tych elementów elektrowni wiatrowej, od których nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, czyli zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, organ podatkowy uznaje stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe. Jednocześnie na podstawie art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej wskazuje na prawidłowe stanowisko, zgodnie z którym podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości od 1 stycznia 2017 r. dla elektrowni wiatrowej, będzie stanowić suma wartości poszczególnych części tej budowli, ustalona zgodnie z obowiązującymi przepisami, zawartymi w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Wójta Gminy Żurawica (Urząd Gminy Żurawica ul. Ojca Św. Jana Pawła II 1, 37-710 Żurawica), po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2016r., poz. 996 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Otrzymują:
1. Adresat
2. 2. a/a

Wójt Gminy Żurawica
Krzysztof Składowski